

'Je komt niet zomaar in Stedelijk Museum'

Expositie 1001 nacht van Oss naar Amsterdam

Een gemanipuleerd zelfportret van C.A. Wertheim. Publiciteitsfoto

beeldende kunst • recensie
Gerrit van den Hoven

'1001 Nacht'. Te zien: t/m 7 april,
Stedelijk Museum, Paulus.Potterstraat 13,
Amsterdam.

Bijna twee jaar lang, van oktober 1999 tot augustus 2001, was *1001 Nacht* een even veelbekeken als -besproken expositie in Museum Jan Cunen in Oss. Daar trok de expositie zo'n 22.000 bezoekers. Sinds afgelopen weekeinde is de expositie in een flink gewijzigde opzet te zien in het Stedelijk Museum in Amsterdam.

„Je komt niet zomaar in het Stedelijk”, zegt Edwin Jacobs, directeur van Museum Jan Cunen. Nadat eerder de succesvolle in Oss gemaakte expositie over Weissenbruch werd overgenomen door het Gemeentemuseum in Den Haag, valt die eer hem nu weer te beurt doordat het Stedelijk Museum *1001 Nacht* overneemt. Bedenker Jacobs: „Het moet dus wel een goede expositie zijn.”

Directeur Rudi Fuchs van het Stedelijk zag de tentoonstelling en wilde hem meteen hebben. Volgens Jacobs herinnerde *1001 Nacht* Fuchs aan een expositie die hij eerder maakte rond Mozarts opera *Don Giovanni* in het Van Abbemuseum in Eindhoven. *1001 Nacht* is opgezet rond de verhalen van Sheherazade. Jacobs bemoeide zich ook driffig met de inrichting van de expositie in het Stedelijk.

Hier is *1001 Nacht* een volledig andere tentoonstelling geworden. De kunstenaars zijn dezelfde: Lisa Couwenbergh, David Bade, Guido Lippens, Kees de Goede, Jaap Noordermeer, Mai van Oers en C.A. Wertheim waren ook in Oss aanwezig. De opzet veranderde niet. Kunstenaars konden hun werken combineren met werken van kunstenaars uit de museumcollectie. Maar duidelijk is dat de tentoonstelling in de stijkkamers van het oude pand in Oss een volledig andere sfeer had dan hij nu heeft in de grote en lichte ruimten van de begane grond in

De wandinstallatie met trekpoppetjes met daarvoor een hangend sculptuur van C.A. Wertheim. Publiciteitsfoto

het Stedelijk Museum.

Heel goed is dat te zien in de zaal van Guido Lippens. In Amsterdam heeft Lippens een hard Daniël Buren-achtig streepmotief op de wanden geplaatst en een echte Picasso en werken van Copley en Jean Brusselmans erbij gehangen. De sprookjesachtige sfeer van Oss is ingeruild voor een veel opener opstelling, maar Lippens is er desondanks wel in geslaagd zijn sterke beeld vast te houden. Ook C.A. Wertheim slaagt hierin. Ze heeft een

prachtige wandvullende installatie gemaakt met een soort papieren trekpoppetjes. Lisa Couwenbergh die de expositie opent, heeft een nieuwe monumentale installatie van piepschuim – het lijkt op gips – gebouwd temidden van enkele schilderijen. De Oud-Haarlemse schildert de laatste tijd weer wat abstracter. Haar eigenzinnige beeldtaal pendelt tussen abstractie en realisme. Nieuw is haar hagelwitte muurbeeld. Couwenbergh heeft haar ge-

schilderde beeldtaal verrassend consistent vertaald in deze wandsculptuur.

Ook David Bade werkt met piepschuim. In Amsterdam krijgen zijn woest spontane tekeningen die rondom zijn opgehangen in de zaal meer ruimte om te ademen. „Het is nu meer kunst geworden. Je ziet nu dat de kunstwerken op zich meer aandacht krijgen. In Oss was het geheel wat sfeerrijker”, weet Jacobs.